

Folketingets Grønlandsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 247

Doknr.
2656507

Dato
03-04-2025

Folketingets Grønlandsudvalg har d. 10. marts 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 36 (L 139) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DD).

Spørgsmål nr. 36:

"Hvordan vurderer ministeren den generelle retssikkerhed på anbringelsesområdet, og mener ministeren ikke, at der er behov for se nærmere på, hvordan retssikkerheden kan styrkes i anbringelsessager, ikke kun for grønlandske børn og unge, men for alle børn og unge?"

Svar:

De foreslåede bestemmelser i L 139 ændrer ikke på, at det fortsat er kommunerne, der har myndighedsansvaret og dermed ansvaret for at tilrettelægge sagsbehandlingen inden for lovens rammer og ud fra de konkrete forhold og behov i den enkelte sag.

Det er uden tvivl indgribende at anbringe et barn uden for hjemmet, ikke mindst når der er tale om afgørelser om anbringelser uden samtykke. Derfor omfatter den eksisterende lovgivning også nogle klare retssikkerhedsmæssige garantier i forbindelse med behandlingen af sager om anbringelser uden for hjemmet.

I alle sager om anbringelse uden for hjemmet kan jeg oplyse, at det følger af §§ 20 og 26 i barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om iværksættelse af en børnefaglig undersøgelse. Formålet med den børnefaglige undersøgelse er at undersøge alle forhold omkring barnets og familiens situation, herunder deres udfordringer og ressourcer.

For så vidt angår sager om anbringelse uden samtykke træffes afgørelsen af kommunens børne- og ungeudvalg, der er en uafhængig myndighed, som ledes af en dommer. Jf. § 20 stk. 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område har dommeren blandt andet til opgave at påse, at der er foretaget de nødvendige undersøgelser, samt beslutte, om der skal indhentes flere oplysninger. Børne- og ungeudvalget skal tage stilling til forvaltningens indstilling om at anbringe et konkret barn uden samtykke og skal i den forbindelse vurdere, om der er grundlag for anbringelsen.

Børne- og ungeudvalgets afgørelse i disse sager kan påklages til Ankestyrelsen af sagens parter, dvs. forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år. Ved behandling af klagesagen gælder der en række særlige krav af hensyn til barnets bedste og retssikkerheden for

barnet og forældrene. Det indebærer bl.a., at sagens parter har ret til gratis advokatbistand under klagesagens behandling.

Afslutningsvist vil jeg bemærke, at alle kommuner kan kontakte VISO (Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation) i Social- og Boligstyrelsen, hvis de har brug for rådgivning eller vejledning i komplekse enkeltsager.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister